

Posuzuje věc s tohoto hlediska, uznal nss zmíněnou námitku stížnosti odůvodněnou.

Broje proti rozsudku policejního ředitelství v Bratislavě z 2. prosince 1930, kterým byl Josef B. z přestupku neopatrné jízdy, případně srážky se st-lem dne 28. června 1930 na V.-ské cestě v Bratislavě osvobozen, namítal st-l v odvolání v podstatě, že jmenovaný porušil dopravní předpisy nejen tím, že chtěje předjetí nákladní vozy, rychle zatočil se svým vozem na pravou stranu, tedy na stranu nesprávnou, nýbrž i tím, že nesprávně řezal roh ulice, a konečně tím, že auto včas nezabrzdl, což učiniti mohl, ježto jel pomalu, a žádal, aby v těchto směrech bylo řízení doplněno a B. byl uznán vinným přestupkem § 120 zák. čl. XL:1879. Žal. úřad nevešel na návrh st-lův a osvobozující rozsudek I. stolice potvrdil podstatně z toho důvodu, že st-l jel na kole nesprávně a že za jeho zavinění nemůže býti zodpovědný řidič druhého vozidla. Poněvadž — jak bylo uvedeno shora — jest pro posouzení skutkové podstaty přestupku § 120 přest. zák. lhostejno, dopustila-li se neopatrnosti také osoba tímto činem poškozená, bylo povinností žal. úřadu, aby k námitkám vzneseným st-lem v odvolání zkoumal, nezanedbal-li Josef B. nic, co mu náleželo podle zvláštních okolností místa nehody, obzvláště podle předpisů vzhledem k tomu pro něho závazných. Neučinil-li tak, nýbrž potvrdil osvobozující rozsudek, jsa veden právním názorem, jehož nesprávnost byla shora prokázána, porušil zákon. — — —

Č. 10.718.

Policejní právo trestní (Slovensko): O podmínkách obnovy řízení podle uher. polic. trest. řádu.

(Nález ze dne 19. září 1933 č. 15.549.)

Věc: Augustin P. v K. proti zemskému úřadu v Bratislavě o obnovu řízení.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l byl rozsudkem policejního ředitelství v Košicích z 27. března 1930 uznán vinným přestupkem § 120 zák. čl. XL:1879, jehož se dopustil tím, že dne 5. března 1930 řídil nákladní automobil »Sentinel« tak neopatrně, že při couvání vrazil do auta Leopolda A., které poškodil, a byl odsouzen k 3dennímu uzamčení, proměněnému na peněžní trest 50 Kč a k zaplacení peněžité pokuty 50 Kč, celkem k pokutě 100 Kč, pro případ nedobytnosti k 6dennímu uzamčení.

Zemský úřad v Bratislavě rozhodnutím z 5. května 1930 odvolání proti tomuto rozsudku zamítl a rozsudek ten podle § 200 pol. řádu trest. potvrdil na základě jeho odůvodnění, jakož i proto, že st-l neuvedl při oznámení odvolání žádných námitek, ani důvodů svého odvolání, takže žal. úřad rozsudek I. stolice přezkoumati mohl jen po stránce již přednesené obhajoby obviněného, při čemž seznal, že k ní bylo již policejním trestním soudem I. stolice přihlédnuto a že rozsudek byl vynešen a odůvodněn podle zákona.

Žádost st-le ze 17. září 1930 za obnovu řízení policejní ředitelství v Košicích jako policejní trestní soud I. stolice zamítlo výměrem z 18.

září 1930 v podstatě z toho důvodu, že st-l neuvedl v žádosti žádné takové nové okolnosti, které by ve smyslu § 191 bodu 2 a 3 polic. trest. řádu mohly mít za následek znovuzahájení přestupkového řízení, neboť uvedení nových svědků a žádost o jich výslech nemůže býti vzata v úvahu, když st-l měl možnost dáti vyslechnouti svědky po čas průvodního řízení. Nař. rozhodnutím žal. úřad nevyhověl dalšímu rekursu st-lovu a výrok I. stolice potvrdil.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss takto:

Podmínkou pro obnovení trestního řízení policejního pro nově nalezené důkazy jest podle § 191 č. 3 uher. polic. trest. řádu vydaného nař. uher. min. vnitra a sprav. č. 65.000/1909 (Rend. Tara č. 136/1909), aby žadatel uvedl takové nové podstatné faktum nebo důkazy, o kterých lze předpokládati, že jich v prvotním řízení použití nemohl a kteréž faktum, resp. důkaz buď o sobě nebo ve spojení s tím, co bylo v prvotním řízení uvedeno, činí pravděpodobným zastavení řízení nebo zproštění odsouzeného nebo provinění jeho pouze takovým skutkem, který podléhá mírnější sazbě trestní, nežli vyměřený trest. Jsou tedy podmínkami pro obnovu řízení: a) objevení nového fakta nebo důkazů, kterých odsouzený v prvotním řízení použití nemohl, b) relevantnost těchto nově objevených fakt nebo důkazů pro posouzení nevinu nebo menší viny odsouzeného.

Nař. rozhodnutí neobírá se otázkou, zda-li průvodní prostředky st-lem nabídnuté by měly vliv na posouzení trestního činu a mohly st-li přiznati obnovu, nýbrž zamítlo návrh na obnovu řízení prostě z toho důvodu, že neshledalo v nabídnutém průvodu nový, t. j. odsouzenému v prvotním řízení bez jeho zavinění neznámý důkaz, kterého by on v prvotním řízení pro tuto příčinu použití nemohl.

St-l namítá ve stížnosti opětně, že uvedený průkaz nemohl v průvodním řízení nabídnouti. Tvrdí, že je povinností úřadu, aby prokázal, že st-l mohl věděti o uvedených svědcích již v řízení správním. Námitka stížnosti není důvodná.

V daném případě st-l sám ve svém rekursu doznává, že pokládal věc za jednoduchý přestupek, na který nekladl váhy a neusiloval ani o to, aby si opatřil důkazy pro svoji nevinu. Teprve ve své žádosti za obnovu řízení uvádí st-l očitě svědky Jana B. a Františka G., kteří mají dosvědčiti okolnosti jím tvrzené, neuvádí však nic, co by odůvodňovalo předpoklad v č. 3 § 191 polic. trest. řádu uvedený, že totiž jde o průvody, jichž v prvotních řízeních nemohl k platnosti uváděti. Naopak z jeho žádosti o obnovu řízení je patrné, že uváděný svědek Jan B. seděl na voze, řízeném st-lem a svědek Jan G. na témž voze dokonce vedle st-le, takže nemůže býti pochybnosti, že st-l tento svědecký důkaz mohl vésti již v řízení trestním.

Ale pak závěr žal. úřadu, že nejde o průvod, jež v prvotním řízení st-l nemohl k platnosti přivést, neodporuje spisům a jeho rozhodnutí, že zde není podmínek pro obnovu řízení, je ve shodě se zákonem.

Č. 10.719.

Stavební právo (Slovensko): Podle stavebního statutu města Bratislavy není třeba, aby sousedé byli slyšeni před vydáním usnesení měst. zastupitelského sboru o zastavovací úpravě pozemku.

(Nález ze dne 19. září 1933 č. 15.780.)